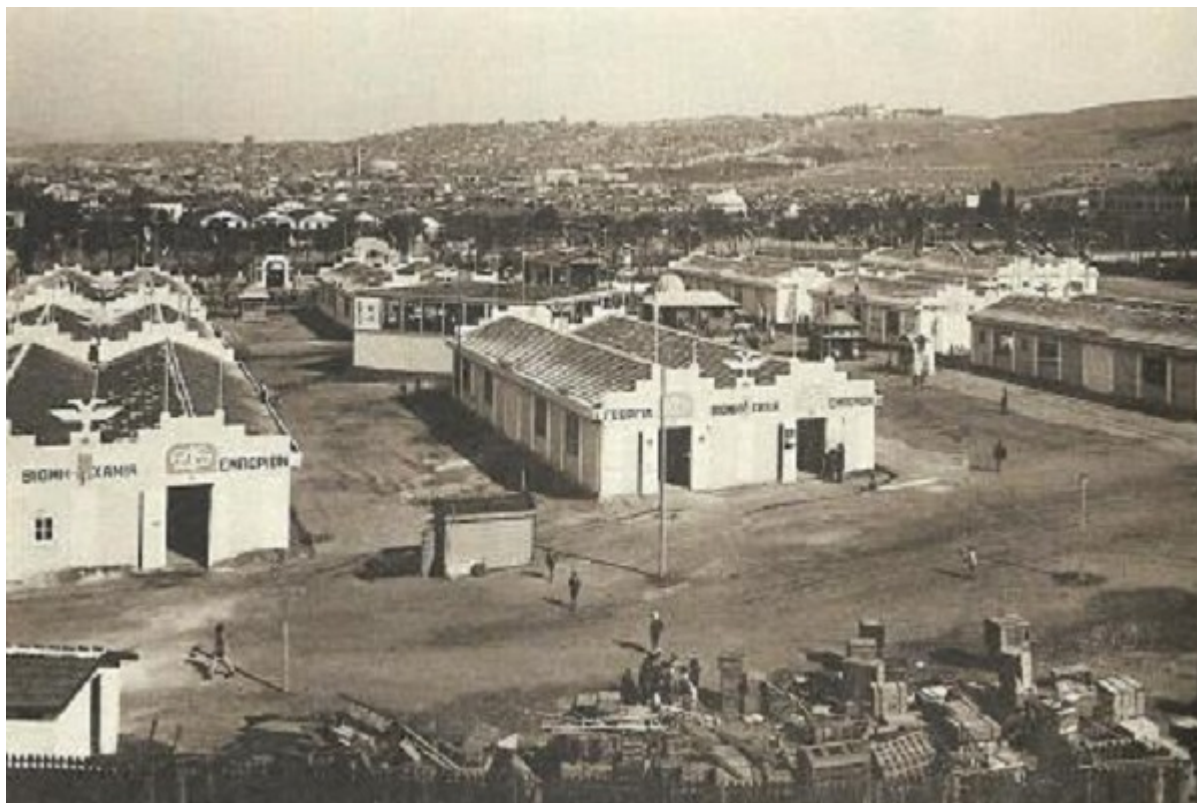


1η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης 1926: “Ανανέωσι του τίτλου ιδιοκτησίας της πόλεως”! (Στέλιος Κούκος)

[/ Πεμπτουσία](#)

Η Θεσσαλονίκη ήξερε πάντα να ενώνει στο σώμα της -και μάλιστα πανηγυρικά- ανθρώπους, λαούς, έθνη, φυλές από τα πέρατα της οικουμένης. Ήταν πάντα ευρύχωρη και ανοιχτή. Χαρακτηριστική είναι η φράση του εκ Θεσσαλονίκης βυζαντινού λόγιου και πολιτικού Νικηφόρου Χούμνου (1250-1327), “κανείς δεν μένει χωρίς πατρίδα όσο υπάρχει η Θεσσαλονίκη”! Εν προκειμένω αναφερόμαστε στις γιορτές των Δημητρίων προς τιμήν του πολιούχου της πόλης Αγίου Δημητρίου. Τα Δημήτρια, όπως είναι γνωστό, ήταν μια σύναξη της οικουμένης, μια γιορτή με πολλαπλό χαρακτήρα. Εν πρώτοις βέβαια εκκλησιαστική, αλλά και εμπορική μεγαλοπανήγυρη, με διάφορες άλλες πνευματικές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις. Η οικουμενική αυτή σύναξη σταμάτησε κατά τη διάρκεια της τουρκοκρατίας. Άλλωστε τότε ο ναός του Αγίου, όπως και οι περισσότεροι περικαλλείς ναοί της Θεσσαλονίκης, έγινε τζαμί.

Έτσι, η πρώτη Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης, που εγκαινιάστηκε στις 3 Οκτωβρίου του 1926, μοιάζει να αποτελεί “αναβίωση” των Δημητρίων. Άλλωστε και ο συντάκτης της “Μακεδονίας” στο κείμενό του με τίτλο “Πώς εδημιουργήθησαν αι Διεθνείς Εκθέσεις”, που δημοσιεύτηκε στις 3 Οκτωβρίου, αναφέρει πως η “εμποροπανήγυρις” αυτή πρέπει να θεωρηθεί συνέχεια των αντίστοιχων εμποροπανηγύρεων που τελούνταν στη βυζαντινή Θεσσαλονίκη. Και βέβαια δεν παραλείπει να αναφέρει τον λόγο για τον οποίον διεκόπησαν, παραπέμποντας στο “κύμα” και τον “λίβα” που “εξεχύθη από την Μέκκα”.



Άποψη της 1ης Δ.Ε.Θ. το 1926 στο Πεδίον του Άρεως

Και για να μείνουμε στα κείμενα και τα ντοκουμέντα της εποχής, έχω την εντύπωση πως ακόμη πιο σπαρακτικός, παρ' όλη την κομψή του έκφραση, ήταν ο αντιπρόεδρος της διοργανωτικής επιτροπής Μ. Γρηγοριάδης, ο οποίος κατά τη διάρκεια των εγκαινίων και του λόγου του είπε πως η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης αποτελεί "ανανέωσιν του τίτλου ιδιοκτησίας της πόλεως"! Και για να αμβλύνει κάπως τη γεωπολιτική αυτή διαπίστωση και δήλωση, που έγινε μπροστά σε διπλωμάτες και υπουργούς διαφόρων χωρών, συμπλήρωσε πως πρόκειται για τίτλο φωτεινό, "διότι είναι η έκθεσις κατ' εξοχήν έργον ειρήνης πολιτισμού"!

Δεν πρέπει να λησμονούμε πως η πρώτη εκείνη διοργάνωση πραγματοποιήθηκε 14 χρόνια μετά την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης, οκτώ χρόνια μετά τη λήξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, κατά τον οποίο η πόλη ήταν η πρωτεύουσα του Ανατολικού ή Μακεδονικού Μετώπου, και φυσικά τέσσερα χρόνια μετά τη Μικρασιατική τραγωδία και τον ερχομό μυριάδων προσφύγων στην πόλη.

Μέσα λοιπόν από τις σελίδες της "Μακεδονίας", που κατέγραψε τη ζωντανή και ρέουσα ιστορία της Θεσσαλονίκης όπως και της λοιπής Βόρειας Ελλάδας, σας προσφέρουμε σήμερα "λαχταριστή" όλη την ατμόσφαιρα που επικράτησε λίγο πριν από την έναρξη και κατά τα εγκαινία της πρώτης διοργάνωσης ενός θεσμού, που πραγματικά επέβαλε τη Θεσσαλονίκη ως ένα ευρύ παράθυρο στην οικουμένη!

Πηγή: Αρχείο Εφημερίδας «Μακεδονία»